

Czytania: (Kol 1,9-14); (Ps 98,2-3ab.3cd-4.5-6); Aklamacja (Mt 4,19); Ewangelia (Łk 5,1-11)

Św. Paweł zapewnia Kolosan, że modli się za nich i zależy mu na tym, by poznanie woli Bożą, ale też podkreśla, że mają to robić „w mądrości i duchowym rozumieniu”, bo z takiego rozumienia wypływają dobre uczynki. Kiedy nasze działanie wynika z rozeznania, przemyślenia i duchowego przenikania, duchowego spojrzenia na naszą codzienność wtedy możemy być pewni, że realizuje się w naszym życiu wola Boża. Poznanie woli Bożej jest też związane z poznaniem samego Boga i pytaniem się: kim jest Bóg w moim życiu, kim jest Jezus Chrystus. Poznawanie Boga też jest procesem, dlatego potrzebujemy czasu, cierpliwości i stałości, potrzebujemy wytrwałości. Jedynie zbliżając się do Boga możemy odkrywać Jego wolę. To co jest wolą Bożą wobec nas, najogólniej wyraził Paweł w jednym zdaniu, kiedy mówi, że Bóg Ojciec „uwolnił nas spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie, odpuszczenie grzechów”. Bóg Ojciec powierzył nas Synowi i jak mówi św. Paweł w Liście do Efezjan: „W Nim mamy odkupienie przez Jego krew - odpuszczenie występków, według bogactwa Jego łaski” (1:7). Pan Bóg nieustannie uwalnia nas spod władzy ciemności i nieustannie nam przebacza, dlatego naszym zadaniem jest uczenie się życia w Bożym świetle i w dziękczynieniu za Jego łaski i hojność w przebaczeniu.

o. Wiesław Jonczyk SJ